

EL LLENGUATGE

La caminada

Amb un valor parcialment equivalent, admetem —tal com indiquen els diccionaris— les formes divergents *errada* i *errata*. Dit més exactament, la primera té un significat més ampli o més general i la segona més específic o restringit. Per això, el Diccionari Fabra defineix *errata* dient «errada comesa en la impressió o còpia d'un llibre» és a dir, per mitjà del mot *errada* limitat per un complement determinatiu. *Errada* és un derivat català del verb *errar*, la substantivació de la seva forma femenina del participi passat; en canvi, *errata* és un latinisme, és a dir, un mot manllevat directament al llatí escrit.

Els noms catalans que tenen una formació anàloga a *errada* són molt nombrosos: *pujada*, *baixada*, *arribada*, *relliscada*, *gelada*, *suada*, *badada*, *pensada*, etc. (i, amb una terminació diferent, *feta*, *dieta*, *vinguda*, *dormida*, *entesa*, *desclosa*, *oferta*, *cuita*, *fosa*, etc.). Cal afegir-hi, encara, si voliem dreçar la llista de noms derivats acabats en *-ada*, els que són derivats d'altres noms amb aquesta mateixa terminació com a prefix: *bastonada*, *clotada*, *cantonada*, *clatellada*, *animalada*, etc. Es normal, doncs, la formació de noms nous acabats en *-ada* a partir de verbs o d'altres noms. En canvi, el nombre de substantius derivats terminats en *-ata* és més aviat escàs i es pot dir que tots ells són llatinismes, com *errata*, o bé italianismes, com certs mots de la terminologia musical, encara que ens hagin pervingut a través d'altres llengües. En tot cas, és clar que no és possible la formació de noms nous amb aquesta terminació (que no con-

stitueix cap prefix català) a partir d'altres noms o verbs. Els ja existents, amb aquesta terminació, que tenim anotats, són els següents: *serenata*, *cantata*, *tocata*, *sonata*, *col·legiata*, *columnata*, *escalinata*, *anunciata*, *bravata*, *culata*, *publicata*, *separata* i *vulgata*, a més de *errata*, és clar. Notem, doncs, que en la terminologia de l'arquitectura, al costat de formes manllevades com *columnata* *escalinata*, en trobem d'altres com *balustrada*, *balconada* o *graonada*, obtinguts d'altres mots catalans segons un procediment normal de derivació. Del verb *caminar*, segons el procediment normal indicat, hem obtingut *caminada*, mot en lloc del qual alguns fan servir «*caminata*». Però aquesta forma es considera un barbarisme, que devem segurament a la influència del castellà, al qual li prové de l'italià, i hom convé, per tant, que cal prescindir-ne.

Albert Jané